

Fővárosi Ítéltábla

8.Pkf.25.553/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Germus és Társai Ügyvédi Társulás (ügyvéd címe., ügyintéző: dr. Germus Gábor ügyvéd) és a Somfai és Társai Iparjogi Kft. (képviselő címe., ügyintéző: Giber János szabadalmi ügyvivő) által képviselt I.r. kérelmező neve (I.r. kérelmező címe) I. rendű és az II. r. kérelmező neve (II.r. kérelmező címe) II. rendű kérelmezőknek – az SBGK Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe1., ügyintéző: dr. György Ádám ügyvéd) által képviselt kérelmezett neve (kérelmezett címe) kérelmezett ellen – a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala védjegy lajstromozását elrendelő határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Törvényszék 2021. április 27. napján kelt, 1.Pk.23.480/2020/12. számú végzése ellen a kérelmezők 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t:

Az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatja annyiban, hogy a kérelmezett részére fizetendő eljárási költség összegét 694.800 (Hatszázkilencvennégyezer-nyolcszáz) forintra leszállítja, egyebekben helybenhagyja.

Köteles a kérelmezett az I. rendű kérelmezőnek megfizetni 3.000 (Háromezer) forint illetékben álló perköltséget.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A kérelmezett a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) előtt M17... számon indult eljárásban 2017. december 5-én a „Kameleon” szóbeli megjelölés védjegyoltalmát igényelte a Nizza Megállapodás 7., 9. és 11. osztályaiba sorolt különféle gépek, illetve berendezések vonatkozásában. Az I. rendű kérelmező jogelődje és a II. r. kérelmező a védjegybejelentéssel szemben észrevételt és felszólalást nyújtottak be.

[2] A Hivatal M17.../22. számú határozatával a megjelölésre védjegyoltalmat adott. Határozata indokolásában kiemelte, hogy a fogyasztók megtévesztése körében nem azt kell vizsgálni, hogy a megjelölésben szereplő kifejezés használata más személyhez köthető-e,

hanem azt, hogy a megjelölés által közvetített jelentéstartalom alkalmas-e a releváns fogyasztók megtévesztésére; ezt pedig a Hivatal nem látta megállapíthatónak.

[3] Az I. rendű kérelmező jogelődjének névviselési jogával kapcsolatosan megállapította a cégnév és a bejelentett megjelölés lényegi azonosságát, s azt is, hogy a cég bejegyzésére a védjegybejelentés megtétele előtt került sorrendű A bejelentés árujegyzékében szereplő termékek és szolgáltatások azonban megállapítása szerint nem köthetők az I. rendű kérelmezői jogelőd működési köréhez, a cégkivonatban feltüntetett szolgáltatások nem tekinthetők hasonlóknak a bejelentés árujegyzékében szereplő termékekhez. Az árujegyzék 9. osztályába sorolt számítástechnikához, elektronikához kapcsolódó áruk és a cégkivonatban szereplő számítógépperifériás egységek és elektronikai alkatrészek gyártásához, illetve szoftver kiadáshoz kapcsolódó tevékenységi kör között hasonlóságot állapított meg, azonban úgy találta, hogy az I. rendű kérelmező bizonyítékai nem támasztották alá azt, hogy ezen tevékenységet ténylegesen folytatja, így a névviselési jog sérelme nem merülhet fel. Rögzítette, hogy az I. rendű kérelmezői jogelőd a korábbi belföldi használatot a Horizon 2020 pályázatra beadott pályázati anyaggal, a cégkivonattal és a projektismertetővel kívánta igazolni, ez azonban nem bizonyít intenzív, folyamatos és földrajzilag is kiterjedt megjelöléshasználatot, amely a Vt. 5.§ (2) bekezdés a) pontjának alkalmazását lehetővé tenné.

[4] A II. rendű kérelmező kereskedelmi nevének sérelmére alapított hivatkozását a Hivatal azért nem találta alaposnak, mert a csatolt bizonyítékok nem igazolták, hogy releváns fogyasztók körében a II. rendű kérelmezőt a „Chameleon” névhez, mint üzletjelzőhöz kötnék, azt vele azonosítanák. Az I. rendű kérelmező használatának igazolására szolgáló bizonyítékokkal azonos, a korábbi belföldi használat körében csatolt okiratok a II. rendű kérelmező vonatkozásában sem voltak alkalmasak intenzív, kiterjedt és folyamatos megjelöléshasználat igazolására.

[5] A határozat ellen a kérelmezők megváltoztatási kérelmet terjesztettek elő, a védjegybejelentés elutasítását kérték. Érvelésük szerint a Hivatal helyesen állapította meg a „Chameleon” és a „Kameleon” megjelölések lényegi azonosságát, azonban tévesen jutott azonban arra a következtetésre, hogy az I. rendű kérelmezői jogelőd nem tudott tényleges gazdasági tevékenységet igazolni a védjegybejelentés napja előtti időszakra: mivel egy nem sokkal korábban megalakult cégről van szó, nem a ténylegesen kifejtett gazdasági tevékenységet, hanem a cégkivonat szerinti tevékenységi kört kell összehasonlítani a védjegybejelentés árujegyzékével. Kiemelték, hogy a kérelmezők egymással együttműködve olyan „okos otthon” szolgáltatást nyújtanak, amely számos különböző áruosztályba tartozó termék és szolgáltatás kombinációjából áll. Hangsúlyozták, hogy az I. rendű kérelmezői jogelőd cégkivonat szerinti tevékenységi körei érintik a Nizzai Megállapodás szerinti 7. osztályában szereplő gépeket, szerszámgepeket, motorokat, mivel azokat működtető rendszereket állít elő és értékesít. Az elektronikai alkatrészgyártás és az elektronikus fogyasztási cikk gyártás, mely szintén az I. rendű kérelmezői jogelőd tevékenységi körébe tartozik, ugyancsak kapcsolódik a gépekhez. A 9. áruosztályban az elektromos energia vezetésére, kapcsolására, átalakítására, tárolására, szabályozására vagy ellenőrzésére szolgáló készülékek és berendezések, hangok vagy képek rögzítésére, továbbítására, másolására szolgáló készülékek, DVD-k, egyéb digitális rögzítésű média, számológépek, adatfeldolgozó

berendezések, számítógépek, számítógépes szoftverek kapcsolódnak az elektronikai áramköri kártya gyártása, számítógépes programozás, számítógép, periféria, szoftver nagykereskedelem, információ, technológia szaktanácsadás, egyéb információ technológia szolgáltatás, egyéb szoftverek kiadás, elektronikai alkatrész gyártása, számítógép perifériás egység gyártása tevékenységi körhöz. A 11. áruosztályban szereplő főző, hűtő, fűtő, világító, gőzfejlesztő stb. berendezéseket az I. rendű kérelmezői jogelőd az „okos otthon” rendszerek tervezése, összeállítása, működtetése során szintén felhasználta, hiszen a komplex rendszerben számos berendezés található, melyek a széles termékskálát ölelik fel, s azok szabályozása, működtetése, működésük összehangolása az „okos otthon” rendszer lényege.

[6] A hivatali eljárásban előadottakhoz képest számos további, a korábbi belföldi használat igazolását célzó tényelőadást tettek és erre vonatkozó iratokat csatoltak, internetes honlapok tartalmát jelölték meg linkek útján. Állították, hogy nagyságrendekkel nagyobb forgalmuk volt, mint a kérelmezettnek, aki a védjegyet a bejelentést megelőzően nem használta, s domain regisztrációi önmagában a megjelölés használatát nem bizonyítják. Hivatkozásuk szerint a Horizon 2020 pályázatra benyújtott anyag nem jelent nyilvánosságra jutást, hiszen nem a fogyasztók széles köre, csak a pályázat kiírói előtt válik annak tartalma ismertté.

[7] A II. rendű kérelmező kereskedelmi névjogi sérelmét illetően hangsúlyozták, hogy a hivatali és a bírósági eljárásban csatolt bizonyítékok igazolják, hogy a „Chameleon” megjelölés nem csupán az I. rendű kérelmező cégneveként, de az „okos otthon” szolgáltatás nyújtása során a kérelmezői cégcsoport kereskedelmi neveként, az épületoptimalizálási és -vezérlő rendszer komplex szolgáltatás egységes elnevezéseként is ismertté vált.

[8] A kérelmezett 419.100 forint eljárási költségigény felszámítása mellett a megváltoztatás iránti kérelem elutasítását kérte.

[9] A Fővárosi Törvényszék 1.Pk.22.787/2019/14. sorszámú határozatával a Hivatal M17.../22. határozatát részben megváltoztatta és a bejelentett megjelölés lajstromozását a Nizzai Megállapodás szerinti 9. osztályon belül számítógépek, számítógépes szoftverek termékek vonatkozásában elutasította, míg az ezt meghaladó megváltoztatás iránti kérelmet elutasította. A Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.25.437/2020/3. sorszámú végzésével az elsőfokú bíróság határozatának nem fellebbezett részét nem érintve, fellebbezett rendelkezéseit akként változtatta meg, hogy a megváltoztatás iránti kérelmet az árujegyzék 9. osztályába sorolt számítógépek, számítógépes szoftverek tekintetében is elutasította. Kötelezte a kérelmezőket, hogy az ellenérdekű félnek, mint egyetemleges jogosultnak fizessenek meg 9.000 forint fellebbezési illetékből és 300.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló együttes első és másodfokú eljárási költséget. A Kúria Pfv.IV.21.026/2020/3. sz. végzése szerint az I. rendű kérelmező megszűnése okán az eljárás félbeszakadt, a fenti első- és másodfokú végzések hatálytalanok.

[10] Miután az elsőfokú bíróság 1.Pk.23.480/2020/4. sorszámu végzésével a I.r. kérelmező neve I. rendű kérelmezetti perbevonását engedélyezte, a kérelmezők a megváltoztatás iránti kérelmet annyiban tartották fenn, hogy a védjegybejelentést csak a 9. osztályon belül számítógépek, számítógépes szoftver termékek vonatkozásában utasítsa el a bíróság. Álláspontjuk szerint a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontja szerint a korábbi belföldi használat kérdése már nem vizsgálható, mivel a kérelmezők erre alapított hivatkozását az elsőfokú bíróság nem fogadta el, az elsőfokú határozat ellen benyújtott fellebbezés e kérdést nem érintette, így az elsőfokú határozat e tekintetben jogerőre emelkedett.

[11] A névviseléshez fűződő jog sérelme kapcsán a korábbi elsőfokú határozattal összhangban arra hivatkoztak, hogy a cégnyilvántartásban rögzített tevékenységi körök és a bejelentett megjelölés árujegyzéke tekintetében kell vizsgálni, tekintettel arra, hogy az I. rendű kérelmezői jogelőd cégbejegyzése és a védjegybejelentés között mindössze valamivel több mint 3 hónap telt el. A ténylegesen kifejtett gazdasági tevékenység azért nem vizsgálható, mert ez a korábbi használat igazolását várná el az I. rendű kérelmezői jogelődtől, amely másik lajstromozást kizáró ok.

[12] Álláspontjuk szerint a másodfokú bíróság alaptalanul hagyta figyelmen kívül, hogy az 1959. évi IV. tv. (régi Ptk.) 77. § (3) bekezdésétől eltérően a jelen ügyben irányadó 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:6. § (1) bekezdése a hasonló működési kört, működési területet nem teszi a névviselési jog sérelmének feltételévé. Emellett utaltak arra, hogy az I. rendű kérelmezői jogelőd megalapítását követően valóban fejtett ki gazdasági tevékenységet, e körben utaltak a K/8. alatt csatolt számlákra, melyekkel a kérelmezők a „Chameleon” megjelölésre vonatkozó 2017 novemberében tetőzött marketingkampányt kívánták igazolni.

[13] A II. rendű kérelmező sérelmezte továbbá, hogy a másodfokú végzés szerint ő is perköltség megfizetésére köteles, annak ellenére, hogy a másodfokú eljárásban kizárólag az I. rendű kérelmezőre vonatkozó korábbi jog alapján kellett vizsgálni.

[14] A kérelmezett a megváltoztatási kérelem elutasítását kérte, továbbá az I-II. rendű kérelmező eljárási költségekben történő marasztalását, melynek összegét a hatályon kívül helyezett 22.787/2019. számú elsőfokú eljárásban már felszámított 266.700 forintot meghaladóan a megismételt elsőfokú eljárásban felszámított további 152.400 forint bruttó ügyvédi munkadíjban kérte megállapítani. Kérte továbbá a kérelmezőket 9.000 forint fellebbezési illeték és a másodfokú eljárásban felmerülő 266.700 forint bruttó ügyvédi munkadíj, azaz mindösszesen 694.800 forint megfizetésére kötelezni.

[15] A korábbi elsőfokú határozat elleni fellebbezésében előadottakkal megegyezően arra utalt, hogy a védjegybejelentés időpontjában az I. rendű kérelmezői jogelőd csupán három és fél hónapja kezdte meg tevékenységét. Ebből azonban helytelenül jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az I. rendű kérelmező jogelőd névviselési jogával kapcsolatosan lajstromozást gátló ok áll fenn. Ha ugyanis a kérelmezőnek nincs ténylegesen kifejtett

tevékenysége, valóságos működési köre, akkor a nevek azonossága vagy hasonlósága esetén tényleges érdeksérelem hiányában kizárt a névjog sérelme; a kérelmezők pedig nem tudtak tényleges gazdasági tevékenységet igazolni.

[16] Az elsőfokú bíróság a megváltoztatási kérelmet nem találta megalapozottnak.

[17] A Vt. 91. § (4) és 40. § (3) bekezdése alapján a hivatali határozat meghozatalát követően szolgáltatott bizonyítékok vizsgálatát mellőzte, a Hivatal 10. és 11. sorszámú felhívására előterjesztett bizonyítékokat vizsgálta és Vt. 5. § (1) bekezdés a) pontja, valamint (2) bekezdés a) pontja alapján megállapította, hogy a kérelmezők a korábbi belföldi használat körében a megváltoztatás iránti kérelmüket nem tartották fenn, a korábbi belföldi használat igazolására lényegében ugyanazon bizonyítékokat nyújtották be, melyekkel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság ismét arra a következtetésre jutott, hogy azok intenzív, kiterjedt, korábbi belföldi használat igazolására nem alkalmasak.

[18] Az elsőfokú bíróság a kérelmezett érvelésében foglaltakat osztva a II. rendű kérelmezői névviselési jog kapcsán rámutatott, hogy a „Chameleon” megjelölés intenzív belföldi használata nem nyert igazolást, s az sem, hogy a belföldi használat az I. vagy II. rendű kérelmező közül melyikhez kapcsolódott volna oly módon, hogy a fogyasztók kizárólag őt ismernék fel e megjelölés láttán, hallatán. A „Chameleon” kereskedelmi név viselése a II. rendű kérelmező részéről nem nyert igazolást, így az erre alapított lajstromozást gátló okot sem látta az elsőfokú bíróság megállapíthatónak.

[19] Az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az I. rendű kérelmező névviselési jogára alapított lajstromozást gátló ok – a nevek lényegi azonossága mellett – ugyancsak nem áll fenn. A Ptk. 3:1. § (3) bekezdése és a 2:43. § f) pontja szerint a névviselés védelme jogi személyeket is megillet. Az I. rendű kérelmező bejegyzésére 2017. augusztus 24-én, a védjegybejelentés elsőbbségi napjánál 3 és fél hónappal korábban került sor. A kialakult bírói gyakorlat szerint, ahhoz, hogy egy gazdasági társaság a névviselési jogának sérelmére hivatkozva a védjegybejelentéssel szemben eredményesen fellépjen, elengedhetetlen, hogy az adott megjelölés alatt ténylegesen a védjegybejelentés árujegyzékében felsorolt termékekhez, szolgáltatásokhoz hasonló, azokhoz szorosan kapcsolódó gazdasági tevékenységet fejtsen ki, ugyanis ennek eredményeként kapcsolhatják hozzá a fogyasztók az árujelzőt. Az elsőfokú bíróság azonban nem találta bizonyítottnak, hogy az I. rendű kérelmező gazdasági tevékenysége során olyan mértékben használta a „Chameleon” megjelölést, hogy a lényegileg azonos „Kameleon” megjelölés lajstromozása az ő névviselési jogába ütközne. Az I. rendű kérelmező által a hivatali eljárásban csatolt okirati bizonyítékokat nem találta elegendőnek: a „Horizon 2020” pályázatra beadott anyag korábbi, mint az I. rendű kérelmező létrejötte, s a K/8. alatt csatolt számlákon kizárólag a II. rendű kérelmező neve szerepel (nem is a számla kiállítójaként, hanem vevőként), és a számlákon a „Chameleon” megjelölés sem került feltüntetésre. Emellett az elsőfokú bíróság a 2020. január 14-én benyújtott nyilatkozat mellékleteként csatolt okirati bizonyítékokat nem vehette figyelembe. Az I. és II. rendű kérelmező érvelését – miszerint a névviselési jogok sérelme azzal állítható párhuzamba, amikor a korábbi védjegy jogosultja a védjegyhasználat részleges

elmulasztása miatt 5 éves türelmi idő eltelte után csak az általa ténylegesen használt áruk és szolgáltatások alapján tud a későbbi védjegybejelentés, vagy védjegy ellen fellépni – akként értékelte, hogy ez is a ténylegesen kifejtett gazdasági tevékenység vizsgálatának középpontba helyezését támasztja alá.

[20] Az elsőfokú bíróság a tényállás rögzítése során részletesen rögzítette a felek kérelmeihez kapcsolódó költségigényeket, majd az eljárási költségről szóló rendelkezés indokolásában rögzítette, hogy a kérelmezett ügyvédi munkadíját 694.800 forintban kérte megállapítani a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján, melyből 685.800 forint a képviselőt ellátó ügyvéd első-, másodfokú és a megismételt elsőfokú eljárás során felmerült munkadíja és 9.000 forint fellebbezési illeték.

[21] A végzés ellen az I. és II. rendű kérelmezők terjesztettek elő fellebbezést mindösszesen 9.000 forint illeték lerovása mellett. Kérték az elsőfokú bíróság végzésének részbeni megváltoztatását azzal, hogy a védjegybejelentést a Nizzai Megállapodás szerinti 9. osztályon belül a számítógépek, számítógépes szoftverek termékek vonatkozásában kérték elutasítani. A kérelmezettnek járó perköltség mérséklését is kérték azzal, hogy az meghaladja a ténylegesen felszámított 694.800 forintot. A Vt. 93. §-ában foglaltak szerint meghallgatás tartását kérték.

[22] A Kúria Pfv.IV.21.026/2020/3. számú végzésével megállapított félbeszakadás folytán hatálytalan 1.Pkf.22.787/2019/14. számú elsőfokú és az azt részben megváltoztató, ugyancsak hatálytalan 8.Pkf.25.437/2020/3. számú másodfokú végzés rendelkezéseit ellentmondásosnak találták, s az elsőfokú bíróság határozatában foglalt érvelést osztotta, s helytállónak tartotta, hogy a védjegybejelentéshez képest az I. rendű kérelmező cégbejegyzése három hónappal és 11 nappal korábbi, ennél fogva nem a ténylegesen kifejtett tevékenység, hanem a tevékenységi kör - a 9. áruosztályon belül a számítógépek, számítógépes szoftverek termékek és az I. rendű kérelmező jogelődjének tevékenységi körében a számítógép perifériás egység gyártása, szoftverkiadás, számítógépes programozás, számítógép periféria szoftver nagykereskedelmi tevékenység - alapján állapította meg az azonosságot.

[23] A másodfokú bíróság - hatálytalan - határozata ismeretében ellentmondásosnak találta, hogy azonos adatok mellett az elsőfokú bíróság eltérő következtetésre jutott, s utóbb a Vt. 5. § (1) bekezdés a) pontjára alapított kérelmet nem találta megalapozottnak. Az I. rendű kérelmező cégneve Chameleon vezérszavának és a lajstromozni kért Kameleon megjelölés lényegi azonossága mellett hivatkozott a Vt. 5. § (1) bekezdés a) pontjára, a Ptk. 3:6. § (1) bekezdésére, ez utóbbinak a régi Ptk. 77. § (3) bekezdésétől való eltérésére, továbbá a Ptk. 3:1. § (3) bekezdésére, a Kúria Pfv.IV.21.442/2010/6. számú végzésében kifejtett indokolásra és a BH1990.137. számon ismert ún. Graform-döntésre. Kiemelte, hogy a Vt. Kommentárja szerint a korábbi cégnéven alapuló eltiltási jogosultság analóg azzal az esettel, amikor egy korábbi védjegy jogosultja — a védjegyhasználat részleges elmulasztása miatt — az 5 éves türelmi idő eltelte után már nem a teljes árujegyzék, hanem csak az általa ténylegesen használt áruk, illetve szolgáltatások alapján tud egy későbbi védjegybejelentés, illetve védjegy ellen fellépni (Vt. 4. § (3) bekezdés). Az ellenérdeklő fél nem kérhette a korábbi jog

tényleges használatának igazolását, azonban ennek elsősorban nem az volt az oka, hogy a Vt. 61/E. §-a csak azt rögzíti, hogy használat igazolására a felszólaló a korábbi védjeggyel való ütközés alapján indított felszólalási eljárásban hívható fel, hanem azért, mert a korábbi jog keletkezésétől számított 5 év még nem telt el. Érvelése szerint a Vt. 18. § (1) bekezdésével való analógia alapján a használat kérdése a korábbi jogokra alapított relatív kizáró okok esetében csak az 5 éves türelmi idő lejártát követően vizsgálható. Így az I. rendű kérelmezőnek nem kell igazolnia, hogy a cégjegyzékbe bejegyzett szolgáltatásai nyújtása során már a védjegybejelentés időpontjában vagy előtte olyan mértékben használta a Chameleon megjelölést, hogy azt a fogyasztók vele azonosították. A Vt. 5. § (1) bekezdés a) pontja szerinti korábbi akadályozó jog tehát fennáll, mert az I. rendű kérelmező Chameleon vezérszava a nevében lényegileg azonos a Kameleon megjelöléssel, azzal összetéveszthető. Mivel a cégnév csak néhány hónappal előzi meg a védjegybejelentés dátumát (azaz az 5 éves türelmi időn belül), a cégjegyzékben nyilvántartásba vett tevékenységekből kell kiindulni az áruk és szolgáltatások összehasonlítása során.

[24] A kérelmezett fellebbezést nem terjesztett elő, azonban észrevételében elsődlegesen azt kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést utasítsa vissza, mivel a fellebbezési határidőn belül az eljárás illetéke nem került megfelelően lerovásra. Másodlagosan a fellebbezés teljes elutasítását kérte és a kérelmezők eljárási költségekben történő marasztalását.

[25] Az elsődleges kérelmét, mint eljárási kifogását az Itv. 38. § (1)-(3) bekezdésére és az Itv. 47. § (1) bekezdésére alapította azzal, hogy mindezek alapján a Pp. 176. § (1) bekezdés k) pontja, 364. §-a és 366. § (1) és (2) bekezdései alapján a fellebbezés visszautasításának van helye, mivel mindkét kérelmezőnek meg kellett volna fizetnie a fellebbezési illetéket a köztük fennálló Pp. 37. § c) pontja szerinti célszerűségi pertársaságra tekintettel. Így az Itv. 38. § (2) és (3) bekezdése álláspontja szerint nem alkalmazható. Arra következtetett tehát, hogy az azonos jogi képviselővel eljáró felek azonos iratban előterjesztett fellebbezés esetében is kétrendbeli illeték lerovására kötelesek.

[26] Érdemi jogi érvelése szerint a névviselési jog sérelmével összefüggésben az I. rendű kérelmező által a bejelentés napjánál korábban kifejtett gazdasági tevékenységet és nem a cégjegyzékben szereplő működési kört kell alapul venni, s azt összevetni a védjegybejelentés árujegyzékével. Így az elsőfokú bíróság korábbi határozatában helyesen alkalmazta a Kúria Pfv.IV.21.442/2010/6. számú döntése nyomán kialakult bírói gyakorlatot, miszerint amennyiben a korábban nyilvántartásba vett jogi személynek nincs ténylegesen kifejtett tevékenysége, nincs valóságos működési köre, s önmagában a nevek azonossága vagy hasonlósága esetén a névjog sérelmének megállapítása - tényleges érdeksérelem hiányában - fogalmilag kizárt. Megállapítása szerint az I. rendű kérelmező valóságos gazdasági tevékenységét nem igazolta. Rámutatott, hogy a jogalkotói céllal lenne ellentétes, ha jogi személy neve, névjoga a védjegyeknél szélesebb oltalmat élvezne azáltal, ha csupán a létesítés nyomán több száz tevékenységi kör megnevezésével, használati kötelezettség nélkül az oltalom a jogi személy léte alatt korlátlanul fennállhatna, tehát a cég bejegyzése védjegybejegyzési státuszügyekben oltalmat nem eredményez. A II. rendű kérelmező vonatkozásában egyetértett azzal az elsőfokú bírói megállapítással, hogy a Chameleon megjelölés intenzív belföldi használata nem nyert igazolást, sőt az sem, hogy a belföldi

használat az I. vagy II. rendű kérelmező közül melyikhez kapcsolódott volna oly módon, hogy a fogyasztók kizárólag az adott kérelmezőt ismernék fel e megjelölés láttán, hallattán. Megjegyezte, hogy a kérelmezők nem igazoltak védjegy-, illetve megjelöléshasználati megállapodást, amelynek értelmében egyik kérelmező használata a másik használatának betudható lenne a Vt. 18. § (5) bekezdése alapján, emellett az I. rendű kérelmező nem is jogutódja a II. rendű kérelmezőnek.

[27] A felek a személyes meghallgatás során lényegében fenntartották fellebbezésüket és korábbi előadásaikat: a bejegyzett cégnév és a három hónappal a cégalapítást követő védjegybejelentéssel kapcsolatos érvelésüket fenntartották, hangsúlyozták, hogy a II. rendű kérelmező a Vt. 5. § (2) a) pontjára alapítottan tartja fenn kérelmét. A kérelmezett zártkörű pályázatokon való részvételét, domainjeinek bejegyzését és honlapja tartalmát akként értékelték, hogy azok nem eredményeznek széles körű nyilvánosságot, fogyasztói ismertséget. Állították, hogy a kérelmezők jogelődje, az cég1 2017-ben a CES díjazottja lett, majd a nagy sajtónyilvánosságot követően alapítottak új céget 2017. augusztus 24. napján, s ezt követően, 2017 novemberében indult a médiakampány, s egy hónappal később történt a sérelmezett védjegybejelentés.

[28] A kérelmező továbbra is egyetértett a Hivatal eljárását követően benyújtott iratok mellőzésével, s fenntartotta, hogy szükséges lett volna a tényleges gazdasági tevékenység folytatásának bizonyítása. Hangsúlyozta, hogy a 2017. évi hírveréssel egyidejűleg az I. rendű kérelmező árbevétele alacsonyabb volt, mint a kérelmezett ügyvezetése alatti cég2-é.

[29] A személyes meghallgatást követően beérkezett költségjegyzékek szerint az I. rendű kérelmező számította fel az előlegezett 9.000 forint illetéket, s mindkét kérelmező felszámított a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a szerinti ügyvédi munkadíjban álló perköltséget, azonban annakösszecszerúségét egyikük sem jelölte meg.

[30] A fellebbezés kizárólag az eljárási költségösszecszerúsége tekintetében megalapozott.

[31] A felperesi észrevétel nyomán a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy nincs helye a fellebbezés visszautasításának azon az alapon, hogy az egyszerű pertársaságot alkotó kérelmezők által azonos okiratba foglalt fellebbezése mellett egyszeri 9.000 forint illeték került előlegezésre. Az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 38. §-a az illeték megfizetéséről rendelkezik, az (1) bekezdés helyes értelmezése szerint meg kell különböztetni az eljárás megindításakor megfizetendő, a Pp. szerint előlegezendő illetéket az Itv. ezen rendelkezése szerint kivételként megfogalmazott esettől, amely a Pp. szerint az illeték viselésével azonos. Az illeték viselésével kapcsolatosan rendelkezik úgy az Itv. 38. § (1) bekezdésének második mondata, hogy az illetéket az viseli, akit a bíróság erre kötelez. Az Itv. szabályozási rendszere az eljárást kezdeményező felet kötelezi az eljárás megindításakor illetékfizetésre, azaz előlegezésre; azonban az illeték viseléséről nem az Itv., hanem a Pp. 87.

§ (1)-(2) bekezdése szerint rendelkezik a bíróság pertársaság esetén. A fentiekből következik, hogy az azonos jogi képviselővel eljáró, Pp. 37. §-a szerinti célszerűségi pertársaságot alkotó felek azonos okiratban előterjesztett eljárást kezdeményező irata, fellebbezése vonatkozásában a Pp. 39. § (1) bekezdése szerint megállapított pertárgyérték alapján számítandó illetéket kell előlegezni. Mivel a perbeli esetben - a Pp. 39. § (3) bekezdés c) pontja szerinti nemperes fellebbezési eljárásban - az eljárás tárgyának értéke egyik kérelmező vonatkozásában sem állapítható meg, okszerűtlen az illeték számításának alapjaként a 300.000 forintot, mint illetékalapot kétszeresen figyelembe venni. Így egyszeri, 300.000 forint illetékalapból kiindulva helyesen került előlegezésére a Pp. 47. § (1) bekezdése alapján 3% mértékű, azaz 9.000 forint illeték. Mindezekre tekintettel helyesen járt el az elsőfokú bíróság amikor a Pp. 366. § (2) bekezdése szerinti hiánypótlásra való felhívást mellőzte, és a másodfokú bíróság a Pp. 367. § (1) bekezdése szerint ugyanígy járt el.

[32] A fellebbezés kapcsán a Fővárosi Ítéltábla nem tartja aggályosnak, hogy az elsőfokú bíróság 1.Pk.22.787/2019/14. sz. határozatától eltérve hozott határozatot, ugyanis a félbeszakadás okán hatálytalan végzés esetében nincs akadálya annak, hogy a bíróság a határozatot korábbi álláspontját megváltoztatva hozza meg.

[33] A kérelmezetti észrevétel helyállóan értelmezi a Kúria Pfv.IV.21.442/2010/6. sz. ítélete nyomán kialakult bírói gyakorlatot, mely jelen perre aggálytalanul alkalmazható. Így a másodfokú bíróság fenntartja 8.Pkf.25.437/2020/3. számú végzésében foglalt indokait: a Vt. 5. § (1) bekezdés a) pontja mellett a kúriai iránymutatás mentén kialakult bírói gyakorlat értelmében ahhoz, hogy egy gazdasági szereplő névviselési jogának sérelmére hivatkozva sikeresen fellépessen egy megjelölés lajstromozása ellen elengedhetetlen, hogy az adott megjelölés alatt tényleges tevékenységet fejtsen ki, mert csak ennek eredményeként kapcsolhatják hozzá az árujelzőt a fogyasztók, csak ebben az esetben lehet megállapítani, hogy az védjegyként funkcionál a piacon. Az I. rendű kérelmező azonban nem igazolta, hogy a cégjegyzékbeli tevékenységi körei alapján nyújtott szolgáltatásaihoz kapcsolódóan a védjegybejelentés időpontjában vagy előtte olyan mértékben használta a „Chameleon” megjelölést, hogy azt a fogyasztók vele azonosították, így a lényegileg azonos „Kameleon” megjelölés védjegyoltalma névviselési jogát sértené. A 2015-2016. években kiírt „Horizon 2020” pályázati anyag, illetve a 2015. évben megrendezett „Ti jöttök” versennyel kapcsolatos bizonyítékok erre nem alkalmasak, hiszen a társaság 2017. augusztusában alakult, a tényleges használat igazolásához önmagában nem elegendő a cégekivonat és a projektismertető sem. A K/8. alatt csatolt számlák pedig kivétel nélkül a II. rendű kérelmező nevére szólnak, rajtuk nem jelenik meg a „Chameleon” név, sőt a II. rendű kérelmező nem a számla kiállítójaként, hanem vevőként szerepel azokon. Így nem hivatkozhat az I. rendű kérelmező a Vt. 5. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt névjogi sérelemre, a védjegybejelentés tehát az egész árujegyzék vonatkozásában megfelel a törvényi feltételeknek.

[34] A BH1990.137. számon közzétett ún. GRAFORM-döntés azonban jelen perre nem alkalmazható, mert az 1984. évben történt védjegybejelentéssel szembeni törlési kérelmet az 1969. évi IX. törvény 3. § (3) bekezdés c) pontjára alapítottan, míg jelen megváltoztatási kérelmet az 1997. évi XI. törvény végjegybejelentéskor, azaz a 2017. október 1. napjától hatályos 5. § (1) bekezdés a) és (2) bekezdés a) pontja szerint kell elbírálni, s utóbbi

rendelkezés az 1969. évi Vt. szabályaitól eltérően a tényleges belföldi használathoz köti a védjegyoltalom kizárását (5. § (2) bekezdés a) pont).

[35] A számlákkal kapcsolatban a Fővárosi Ítéltábla további észrevétele, hogy a számlák kelte – egy kivétellel – megelőzi az I. rendű kérelmezetti jogelőd 2017. augusztus 24-i létesítését, a kérelmezői jogelődnek pedig a II. rendű kérelmezett nem jogelődje, s fel sem merült a kérelmezettek között a Chameleon védjegykénti vagy kereskedelmi névkénti használata tárgyában valamely megállapodás létrejötte, e tárgyban sem a Hivatal, sem a bíróság előtti eljárásban tényelődés nem történt.

[36] A megváltoztatási kérelemben link útján megjelölt internetes tartalmak kapcsán a másodfokú bíróság megállapította, hogy a 2019. október 10. napján kelt megváltoztatási kérelem 33. pontjában rögzített táblázat 3., 4. és 5. sorában megjelölt tartalom már nem elérhető, és mivel a kérelmezők a hivatkozott internetes tartalmat nem rögzítették és nem csatolták, ezen pusztá hivatkozások a bizonyításra alkalmatlanok. Az elérhető tartalmak kapcsán ugyancsak irrelevánsak az I. rendű kérelmező vonatkozásában a jogelőd kft. cégalapítását megelőzően létrejött, illetve közzétett tartalmak. A személyes meghallgatás során a kérelmezői képviseletben eljáró szabadalmi ügyvivő ellentmondásos nyilatkozatot tett, egyrészt állította, hogy a kérelmezők jogelődje az cég1, másrészt azt is állította, hogy 2017. augusztus 24-én új céget alapítottak. A cégadatok alapján azonban egyértelmű, hogy az cég1 II. rendű kérelmezőnek jogutódja nincs, abból más társaság nem vált ki, nem történt be- és összeolvadás sem, a 2017. augusztus 24-én bejegyzett Chameleon ... Kft-nek pedig jogelődje nincs, csak jogutódja: az I. rendű kérelmező. Így az I. rendű kérelmező alapítását megelőzően létrejött bizonyítékok az időrendiség okán ugyancsak nem bizonyíthatják az I. rendű alperesi jogsérelmet.

[37] A fentiek mellett az elérhető internetes tartalmakból még érdemi vizsgálatuk mellett is helyes következtetést vont le az elsőfokú bíróság: azok mindegyike az I. rendű kérelmező jogelődjének alapítását megelőzően került közzétételre, így a Vt. 5. § (1) bekezdése szerinti névjogi sérelem bizonyítására nem alkalmasak. A II. rendű kérelmező vonatkozásában a végjegybejelentéskor hatályos Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjában írtak szerint a kérelmezőknek azt kellett volna bizonyítaniuk, hogy a Chameleon megjelölést lajstromozás nélkül korábbról fogva ténylegesen használták belföldön, s ezért a Kameleon megjelölésnek a kérelmezők hozzájárulása nélkül történő használata jogszabályba ütközne - erre azonban a hivatkozott tartalmak ugyancsak alkalmatlanok, a fellebbezésben a Vt. 18. § (1) bekezdését felhívó analógia alkalmazása okszerűtlen.

[38] A megváltoztatási kérelemben foglalt, hivatkozott táblázat 1. sora szerinti YouTube tartalom Sz.P. 2017. évi prezentációja (MVM Flux) az okos otthon rendszerek átjárhatóságát megeremtő „Chameleon” rendszerről, mely nem tartalmaz a tényleges piacra jutásra vonatkozó tényeket, nem mutat be egyetlen megrendelést vagy megvalósult projektet sem. A 2. sorban hivatkozott www.napi.hu oldalról származó, 2017. november 6. napján közzétett tartalom Sz.P. közleménye a Chameleon ... tömeggyártása megkezdéséről és arról, hogy megkezdődött az első magyar okos társasház építése is, s megérkeztek az első európai és

USA-beli megrendelések, azonban nem tér ki arra, hogy a Kameleon 2017 decemberében történt védjegybejelentését megelőzően a tömeggyártás mely országbeli megrendelők részére, milyen volumenben indult meg, s arra sem, hogy az első magyar okos-társasház pontosan mit rendelt meg a kérelmezőktől.

[39] A 6. sorban hivatkozott cikk (Üzleti Világ, 2017. 07. 12.) csak azt tartalmazza, hogy „a Chameleon rendszer tavaly ősszel (2016 őszén) kereskedelmi forgalomba került. Van már négy beruházás, ahol a termékünk működik és van egy prototípus házunk, ahol másfél éve stabilan működik”. Azonban a prototípus ház működtetése nem jelenti, hogy az adott termék vagy szolgáltatás kereskedelmi forgalomba került, s a négy beruházás konkrét adatok hiányában azonosíthatatlan, a megrendelő ismeretlen.

[40] A Forbes-nak a táblázat 7. sorában hivatkozott cikke 2017. március 17-i, s abból az is kitűnik, hogy a fent említett prototípus ház nem a forgalmazás eredményeképp került kialakításra, hanem az Sz.P. II. rendű kérelmezői ügyvezető és tulajdonos háza, tehát nem alkalmas a Chameleon piaci megjelenésének és fogyasztói ismertségének bizonyítására. A cikk kitér arra is, hogy „... Las Vegasban hódítottak, a Chameleont már megalakulásánál nemzetközi piacra szánta a tulajdonosa”, sőt arra is, hogy „a cég jelenleg társasházi értékesítésre koncentrál, ... ez persze még a jövő, de talán már nem is annyira távoli”. Ebből pedig az következik, hogy nem bizonyított sem névjogi sérelem, sem a II. rendű kérelmező vonatkozásában a (2) bekezdés a) pontja szerinti tényleges belföldi használat, ugyanis bizonyítatlan akár egyetlen, belföldi megjelölés-használaton alapuló belföldi megrendelés vagy beruházás létrejötté is.

[41] A 8. sorban hivatkozott Index-cikk csak annyit tartalmaz, hogy „Magyarországon már több ingatlanfejlesztővel tárgyaltak, az első ilyen társasházakat már építik”. A tárgyalásokból, meg nem határozott országbeli építkezésekből azonban a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontja szerint releváns tényleges belföldi használat bizonyítatlan.

[42] A 9. sorban a Blikk internetes sajtótermék 2017. január 26-i cikkére történt hivatkozás, s az abba beágyazott videó szerint B.R. úgy nyilatkozott, hogy „mi csak a hardveres részét, az eszköz részét fogtuk meg a dolgoknak, és nem kezdtünk el saját programokat írogatni. Tehát azért tudunk igazából olcsóbbak lenni, mert mi ilyen szoftverekkel nem foglalkozunk, mi azt mondtuk, hogy fogjuk meg a legegyszerűbb részét, mi csak a hardveres, bármilyen legalacsonyabb érzékelhető jelet fogjuk meg és akkor ezt igazából csak egy fordítóként továbbítuk egy küldő okosház-rendszer számára, és egy kapcsoló, egy konnektor, egy redőnyvezérlő közé be tudjuk tenni a mi eszközünket és felokosítjuk igazából az adott világítási kört, fűtést, redőnyt vagy bármilyen más funkciót a házban.” Ebből pedig az következik, hogy a II. rendű kérelmező a 9. osztályon belül a szoftverek vonatkozásában a Kameleon szóvédjegy használatával összefüggésben sérelmet nem szenvedhetett.

[43] A táblázat 10. sorában hivatkozott, a 2017. évi CES-ről szóló blogbejegyzés és a 11. sorbeli Blikk-cikk (2016. december 14., Szenczácó: Négy magyar cég a techvilág legnagyobb seregszemléjén”) ugyancsak nem alkalmas a magyarországi névhasználat bizonyítására.

[44] A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Vt. 79. és a Pp. 389. §-ain keresztül irányadó Pp. 383. § (2) bekezdése alkalmazásával a rendelkező részben foglaltak szerint a Pp. 391. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott, a perköltségre vonatkozóan, részben megváltoztatva az elsőfokú bíróság végzését.

[45] Az elsőfokú bíróság végzésének indokolásában rögzített perköltségigények, valamint az indokolás [55]-[56] bekezdésében a perköltségről szóló rendelkezés alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú ügyiratokban elfekvő költségjegyzékek, illetve a felek által felszámított költségigény alapján a kérelmezett 694.800 forintban számította fel költségigényét, ezt meghaladó perköltségben a Pp. 87. § (3) bekezdése szerint a felszámítottnál magasabb összegben nem lehet meghatározni, a felszámított összeg azonban nem eltűlt.

[46] A másodfokú eljárásban a felek nem határozták meg képviselőjükkel felmerült összegszerű költségüket, így a pusztán jogszabályi hivatkozás a Pp. 81. § (2) bekezdése szerint nem tekinthető költség felszámításának. A fellebbezési eljárás illetékének viselésére az elsőfokú végzés teljes helybenhagyása esetén az I. és II. rendű kérelmezők az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja, a 47. § (1) bekezdése, a Pp. 82. § (1) bekezdés, 83. § (1) bekezdés, 87. § (2) bekezdése és 383. § (6) bekezdése alapján fejenként 4.500 forint összegben lennének kötelesek, de mivel – vélhetően a kérelmezők közti megállapodás szerint – az I. rendű kérelmező számította fel az illeték teljes összegét 9.000 forintban, azt maga viselné. Azonban mivel a fellebbezés a perköltség tekintetében alapos, a másodfokú bíróság – mérlegeléssel – a fellebbezési illeték 1/3-ának viselésére, s az azt felszámító I. rendű kérelmező részére történő megfizetésére a kérelmezettet kötelezte.

Budapest, 2021. szeptember 7.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Karasz Margarita s.k.
előadó bíró

Dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró